BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. spalio 18 d.*

Byloje T-53/10

Peter Reisenthel, gyvenantis Gilchinge (Vokietija), atstovaujamas advokato E. A. Busse,

ieškovas,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), iš pradžių atstovaujamą S. Schäffner, vėliau R. Manea ir G. Schneider,

atsakovę,

kita procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šalis:

Dynamic Promotion Co. Ltd, įsteigta Bankoke (Tailandas),

* Proceso kalba: vokiečių.

dėl ieškinio, pareikšto dėl, pirma, 2009 m. lapkričio 6 d. VRDT trečiosios apeliacinės tarybos sprendimo, pataisyto 2009 m. gruodžio 10 d. sprendimu (byla R 621/2009-3), ir, antra, 2010 m. kovo 22 d. VRDT trečiosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 621/2009-3), susijusių su dizaino paskelbimo negaliojančiu procedūra tarp Peter Reisenthel ir *Dynamic Promotion Co. Ltd*,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė I. Pelikánová (pranešėja), teisėjai K. Jürimäe ir M. van der Woude,

posėdžio sekretorė C. Heeren, administratorė,

susipažinęs su ieškiniu, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2010 m. vasario 5 d.,

susipažinęs su atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2010 m. gegužės 31 d.,

susipažinęs su dubliku, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2010 m. liepos 16 d.,

atsižvelgęs į ieškovo 2010 m. rugpjūčio 30 d. prašymą skirti tyrimo priemones,

atsižvelgęs į Bendrojo Teismo kolegijų sudėties pakeitimą,

susipažinęs su 2010 m. rugsėjo 30 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktomis VRDT pastabomis,

atsižvelgęs į Bendrojo Teismo rašytinį klausimą bylos šalims,

įvykus 2011 m. balandžio 6 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 Kita procedūros Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) apeliacinėje taryboje šalis – *Dynamic Promotion Co. Ltd* yra registruoto Bendrijos dizaino (Registracijos Nr. 217955-0001, toliau – ginčijamas dizainas) savininkė.

2 2008 m. balandžio 22 d. ieškovas Peter Reisenthel, remdamasis 2001 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 6/2002 dėl Bendrijos dizaino (OL L 3, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 27 t., p. 142) 25 straipsnio 1 dalies b punktu, per savo atstovą pateikė VRDT paraišką dėl ginčijamo dizaino paskelbimo negaliojančiu.

3 2009 m. gegužės 20 d. sprendimu (toliau – Anuliavimo skyriaus sprendimas) VRDT anuliavimo skyrius atmetė paraišką dėl ginčijamo dizaino paskelbimo negaliojančiu. Anuliavimo skyriaus sprendimą sudarė 6 puslapiai. Priėmimo dieną VRDT jį išsiuntė ieškovo atstovui faksu ir paštu kartu su vieno puslapio lydraščiu. Pranešimą ieškovas gavo paštu 2009 m. gegužės 25 d.

4 2009 m. birželio 3 d. ieškovas pateikė apeliaciją dėl Anuliavimo skyriaus sprendimo. Ieškovo atstovas VRDT nusiuntė rašytinį pareiškimą, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, pirmiausia paštu 2009 m. rugsėjo 21 d., paskui faksu 2009 m. rugsėjo 23 d. VRDT faksogramą gavo 2009 m. rugsėjo 23 d., o paštu išsiųstą laišką – 2009 m. rugsėjo 24 d.

5 2009 m. spalio 13 d. VRDT apeliacinių tarybų kanceliarija informavo ieškovą, kad Reglamento Nr. 6/2002 57 straipsnyje numatytas terminas pateikti rašytinį pareiškimą, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, baigėsi 2009 m. rugsėjo 21 d. Todėl, pasak VRDT, ieškovo pateikta apeliacija gali būti pripažinta nepriimtina, nes atitinkamas rašytinis pareiškimas gautas 2009 m. rugsėjo 23 d., taigi – pavėluotai. Ieškovui suteiktas terminas pateikti pastabas šiuo klausimu iki 2009 m. lapkričio 13 d.

6 2009 m. spalio 14 d. pastabose ieškovas nurodė, kad apie Anuliavimo skyriaus sprendimą jam pranešta tik paštu, 2009 m. gegužės 25 d., ir tai patvirtina gavimo antspaudas, kuriuo atsiųstasis dokumentas užantspauduotas ieškovo atstovo kontoroje. Tai reiškia, kad rašytinis pareiškimas, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, pateiktas laiku.

7 2009 m. lapkričio 6 d. sprendimu (toliau – 2009 m. lapkričio 6 d. sprendimas) Trečioji apeliacinė taryba atmetė apeliaciją kaip nepriimtiną. Remdamasi Anuliavimo skyriaus fakso aparato siuntimo ataskaita, kuri pridėta prie administracinės bylos medžiagos, ji nusprendė, kad apie Anuliavimo skyriaus sprendimą buvo tikrai pranešta

faksu ieškovo atstovui 2009 m. gegužės 20 d. Remdamasi tuo ji padarė išvadą, jog terminas pateikti rašytinį pareiškimą, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, baigėsi 2009 m. rugsėjo 21 d. ir todėl 2009 m. rugsėjo 23 d. gautas rašytinis pareiškimas pateiktas pavėluotai. Šiuo klausimu Apeliacinė taryba taip pat nusprendė, kad gavimo antspaudas neturi įrodomosios vertės, kiek tai susiję su pranešimo apie Anuliavimo skyriaus sprendimą data.

8 2009 m. lapkričio 12 d. ieškovas pateikė VRDT naujas pastabas, prie kurių pridėjo jo atstovo fakso aparato gavimo ataskaitą už laikotarpį nuo 2009 m. gegužės 18 d. iki 25 d. įskaitytinai. Pasak ieškovo, iš ataskaitos matyti, kad 2009 m. gegužės 20 d. apie Anuliavimo skyriaus sprendimą jo atstovui faksu nepranešta.

9 2009 m. gruodžio 10 d. sprendimu (toliau – 2009 m. gruodžio 10 d. sprendimas) Trečioji apeliacinė taryba ištaisė 2009 m. lapkričio 6 d. spendimą, kaip numatyta 2002 m. spalio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2245/2002, įgyvendinančio Reglamentą Nr. 6/2002 (OL L 341, p. 28; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 31 t., p. 14), 39 straipsnyje. Apeliacinės tarybos nuomone, reikėjo atsižvelgti į ieškovo 2009 m. lapkričio 12 d. pastabas, pateiktas per VRDT ieškovui nustatytą terminą. Vis dėlto ji nusprendė, jog ieškovo pateikta gavimo ataskaita negali paneigti VRDT pateiktų įrodymų dėl pranešimo apie Anuliavimo skyriaus sprendimą faksu 2009 m. gegužės 20 d. Visų pirma šioje ataskaitoje nurodyta septynių puslapių faksograma, kurią ieškovo atstovas gavo 2009 m. gegužės 20 d. 12 val. 35 min. Pasak Apeliacinės tarybos, šis dokumentas atitinka kartu su lydraščiu perduotą Anuliavimo skyriaus sprendimą. Todėl Apeliacinė taryba nusprendė palikti nepakeistą 2009 m. lapkričio 6 d. sprendimo rezoliucinę dalį.

10 2009 m. gruodžio 23 d. ieškovas paprašė dar kartą ištaisyti 2009 m. lapkričio 6 d. sprendimą taip, kad jame būtų pripažinta, jog rašytinis pareiškimas, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, buvo pateiktas laiku. Šiuo klausimu ieškovas pateikė

naujų įrodymų apie darbo eigą bei faksogramų tvarkymą jo atstovo kontoroje ir apie tai, kad ant faksogramų, gaunamų iš VRDT, sistemingai nurodomas siuntėjo numeris. Ieškovas papildomai pateikė *restitutio in integrum* prašymą pagal Reglamento Nr. 6/2002 67 straipsnį.

11 2010 m. kovo 22 d. sprendimu (toliau – 2010 m. kovo 22 d. sprendimas) Trečioji apeliacinė taryba atmetė 2009 m. gruodžio 23 d. ieškovo pateiktus prašymus. Dėl prašymo ištaisyti ji nusprendė, kad Reglamento Nr. 2245/2002 39 straipsnyje nustatytos sąlygos neįvykdytos.

Šalių reikalavimai

12 Ieškiniu ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

— visų pirma panaikinti 2009 m. lapkričio 6 d. sprendimą, pataisytą 2009 m. gruodžio 10 d. sprendimu,

— jei pirmasis reikalavimas nebus patenkintas, atkurti jo teises (*restitutio in integrum*),

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

13 2010 m. balandžio 7 d. laišku ieškovas patikslino savo reikalavimus, atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 22 d. priimtą sprendimą, ir papildomai paprašė Bendrojo Teismo:

— panaikinti 2010 m. kovo 22 d. sprendimą,

— konstatuoti, jog rašytinis pareiškimas, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, Apeliacinei tarybai pateiktas laiku.

14 Dublike ieškovas atsisakė savo reikalavimų atkurti teises (*restitutio in integrum*) ir konstatuoti, jog rašytinis pareiškimas, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, Apeliacinei tarybai pateiktas laiku. Taigi galiausiai jis Bendrojo Teismo prašo panaikinti 2009 m. lapkričio 6 d. sprendimą, pataisytą 2009 m. gruodžio 10 d. sprendimu, panaikinti 2010 m. kovo 22 d. sprendimą ir priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

15 VRDT Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

16 Ieškovas nurodo du pagrindus, susijusius, pirma, su teisės būti išklausytam pažeidimu ir, antra, su vertinimo klaida. Jis Bendrojo Teismo taip pat prašo skirti tyrimo priemonę.

17 VRDT ginčija ieškovo pagrindų pagrįstumą. Be to, ji nurodo, kad prašymas panaikinti 2010 m. kovo 22 d. sprendimą yra nepriimtinas ir kad Bendrasis Teismas negali atsižvelgti į kai kuriuos ieškinio priedus.

18 Bendrasis Teismas mano esant būtina ne tik išanalizuoti šalių argumentus ir pagrindus, bet ir savo iniciatyva išnagrinėti, ar VRDT turėjo kompetenciją priimti 2009 m. gruodžio 10 d. ir 2010 m. kovo 22 d. sprendimus.

Dėl prašymo panaikinti 2010 m. kovo 22 d. sprendimą priimtinumo

19 VRDT teigia, kad prašymas panaikinti 2010 m. kovo 22 d. sprendimą yra nepriimtinas, nes juo keičiamas Apeliacinėje taryboje nagrinėto ginčo dalykas. Minėtas sprendimas priimtas dėl dviejų ieškovo prašymų, pateiktų priėmus 2009 m. lapkričio 6 d. ir 2009 m. gruodžio 10 d. sprendimus.

20 Ieškovas mano, kad prašydamas panaikinti 2010 m. kovo 22 d. sprendimą jis nepakeitė ginčo dalyko, o tik jį išplėtė. Jis pažymi, kad toks išplėtimas, remiantis teismų praktika, yra leistinas proceso ekonomijos sumetimais.

21 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 135 straipsnio 4 dalį šalių pareiškimais negalima pakeisti Apeliacinės tarybos išnagrinėtos bylos ginčo dalyko.

22 Nagrinėjamoje byloje 2010 m. kovo 22 d. sprendimas priimtas atsiliepiant į ieškovo 2009 m. gruodžio 23 d. laišką, kuriame šis prašė, pirma, antrą kartą ištaisyti 2009 m. lapkričio 6 d. sprendimą ir, antra, jei pirmasis reikalavimas nebūtų patenkintas, atkurti teises (*restitutio in integrum*).

23 Šie du prašymai buvo atskirai išnagrinėti 2010 m. kovo 22 d. sprendime ir abu atmesti.

24 Pažymėtina, kad iš 2010 m. kovo 22 d. sprendimo matyti, jog 2009 m. gruodžio 23 d. laiške ieškovo pateiktas prašymas ištaisyti buvo susijęs su klausimu, ar apie Anuliavimo skyriaus sprendimą ieškovui buvo pranešta 2009 m. gegužės 20 d. faksograma. Taigi jo dalykas buvo lygiai toks pats kaip ir 2009 m. lapkričio 6 d. ir gruodžio 10 d. sprendimų. Vadinasi, tiek, kiek 2010 m. kovo 22 d. sprendimas yra susijęs su prašymu ištaisyti, jis yra ankstesnių Apeliacinės tarybos sprendimų tęsinys ir todėl juo nepakeičiamas Apeliacinėje taryboje nagrinėto ginčo dalykas.

25 Kita vertus, atkurti teises (*restitutio in integrum*) ieškovas pirmą kartą VRDT paprašė 2009 m. gruodžio 23 d. laišku. Taigi šis klausimas nespręstas nei 2009 m. lapkričio 6 d., nei 2009 m. gruodžio 10 d. sprendime. Vadinasi, tiek, kiek prašymas panaikinti 2010 m. kovo 22 d. sprendimą susijęs su *restitutio in integrum*, juo keičiamas Apeliacinėje taryboje nagrinėto ginčo dalykas, kaip tai suprantama pagal Procedūros reglamento 135 straipsnio 4 dalį.

26 Šiomis aplinkybėmis reikia pripažinti, kad prašymas panaikinti 2010 m. kovo 22 d. sprendimą yra priimtinas tiek, kiek šis sprendimas susijęs su prašymu ištaisyti, ir nepriimtinas, tiek, kiek minėtas sprendimas susijęs su restitutio in integrum prašymu.

Dėl VRDT kompetencijos priimti 2009 m. gruodžio 10 d. ir 2010 m. kovo 22 d. sprendimus

27 Pirmiausia reikia pažymėti, kad aktą priėmusio subjekto kompetencijos klausimas yra su viešąja tvarka susijęs klausimas, kuris dėl to turi būti išnagrinėtas teismo iniciatyva (šiuo klausimu žr. 1992 m. vasario 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *BASF ir kt. prieš Komisiją*, T-79/89, T-84/89–T-86/89, T-89/89, T-91/89, T-92/89, T-94/89, T-96/89, T-98/89, T-102/89 ir T-104/89, Rink. p. II-315, 31 punktą).

28 Šioje byloje Bendrasis Teismas mano esant būtina išnagrinėti VRDT apeliacinės tarybos kompetenciją priimti 2009 m. gruodžio 10 d. ir 2010 m. kovo 22 d. sprendimus remiantis Reglamento Nr. 2245/2002 39 straipsniu.

29 Reglamento Nr. 2245/2002 39 straipsnyje numatyta:

„[VRDT] sprendimuose gali būti ištaisomos tik kalbos klaidos, perrašymo [transkripcijos] klaidos ir akivaizdžios klaidos. Jas ištaiso sprendimą priėmęs skyrius, veikdamas savo iniciatyva arba suinteresuotos šalies prašymu.“

30 Šioje byloje nei 2009 m. gruodžio 10 d. sprendimu padaryti pakeitimai, nei pakeitimai, kuriuos ieškovas paprašė atlikti 2009 m. gruodžio 23 d., nėra susiję su kalbos ar transkripcijos klaidomis, ir to šalys, be kita ko, neginčija.

31 Atsakydamas į Bendrojo Teismo taikant proceso organizavimo priemones pateiktą rašytinį klausimą ieškovas tvirtina, kad aptariami pakeitimai taip pat nesusiję ir su akivaizdžių klaidų ištaisymu. Taigi, jo nuomone, 2009 m. gruodžio 10 d. ir 2010 m. kovo 22 d. sprendimai turi būti panaikinti dėl to, kad VRDT neturėjo kompetencijos jų priimti.

32 Dėl 2009 m. gruodžio 10 d. sprendimo VRDT mano, kad neatsižvelgimas į ieškovo per nustatytą terminą pateiktas pastabas yra akivaizdi klaida, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 2245/2002 39 straipsnį. Ji papildomai nurodo, kad šis Apeliacinės tarybos sprendimas galėjo būti pagrįstas kitu teisiniu pagrindu, visų pirma bendruoju teisės principu, pagal kurį leidžiama atšaukti neteisėtą administracinį aktą.

33 Dėl 2010 m. kovo 22 d. sprendimo VRDT tvirtina, kad Apeliacinė taryba turėjo kompetenciją priimti sprendimą dėl ieškovo 2009 m. gruodžio 23 d. pateikto prašymo ištaisyti pagal Reglamento Nr. 2245/2002 39 straipsnį.

34 Atsižvelgiant į šalių argumentus, reikia patikrinti, ar 2009 m. gruodžio 10 d. sprendimu padaryti pakeitimai ir pakeitimai, kuriuos ieškovas paprašė atlikti 2009 m. gruodžio 23 d., susiję su akivaizdžių klaidų ištaisymu, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 2245/2002 39 straipsnį.

35 Šiuo klausimu teismų praktikoje numatyta, kad atsižvelgiant į kompetentingos valdžios institucijos patvirtinto galutinio sprendimo rezoliucinės dalies privalomojo pobūdžio svarbą ir laikantis teisinio saugumo principo taisyklė, kuria leidžiama išimties tvarka atlikti vėlesnius tokio sprendimo pataisymus, aiškintina siaurai. Todėl sąvoka „akivaizdi klaida“ apima tik formalias klaidas, kurių klaidingumas aiškiai matyti iš paties sprendimo teksto ir kurios neturi įtakos jo taikymo sričiai ir esmei, kaip apibūdinta jo rezoliucinėje dalyje ir motyvuose. Kita vertus, sąvoka „akivaizdi klaida“ negali apimti klaidos, galinčios daryti ginčijamą sprendimą negaliojantį iš esmės (šiuo klausimu žr. 2006 m. gruodžio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Gagliardi prieš VRDT – Norma Lebensmittelfilialbetrieb (MANŪ MANU MANU)*, T-392/04, neskelbiamas Rinkinyje, 55 punktą).

Dėl 2009 m. gruodžio 10 d. sprendimo

36 Reikia konstatuoti, kad priimdama 2009 m. gruodžio 10 d. sprendimą Apeliacinė taryba iš esmės pasinaudojo ištaisymo mechanizmu tam, kad atitaisytų ieškovo teisių į gynybą, įtvirtintų Reglamento Nr. 6/2002 62 straipsnyje, pažeidimą, kylantį iš to, kad 2009 m. lapkričio 6 d. sprendimas buvo priimtas nesibaigus ieškovui nustatytam terminui pastaboms pateikti.

37 Tačiau toks teisių į gynybą pažeidimas nėra akivaizdi klaida, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 35 punkte išaiškintą Reglamento Nr. 2245/2002 39 straipsnį. Toks pažeidimas yra klaida, turinti įtakos procedūrai, per kurią priimtas 2009 m. lapkričio 6 d. sprendimas, ir todėl galinti daryti šį sprendimą negaliojantį iš esmės. Be to, atsižvelgimas į ieškovo per nustatytą terminą pateiktas pastabas turėjo įtakos 2009 m. lapkričio 6 d. sprendimo motyvams, taigi ir jo turiniui.

38 Vadinasi, Reglamento Nr. 2245/2002 39 straipsnis nebuvo tinkamas teisinis pagrindas, kuriuo remdamasi VRDT galėjo atitaisyti per procedūrą, per kurią priimtas 2009 m. lapkričio 6 d. sprendimas, padarytą ieškovo teisių į gynybą pažeidimą. Taigi Apeliacinė taryba neturėjo kompetencijos priimti 2009 m. gruodžio 10 d. sprendimo remdamasi šia nuostata.

39 Nepažeidžiant ankstesniame punkte minėtos išvados, reikia pažymėti, kad, kaip nurodo VRDT, 2009 m. gruodžio 10 d. sprendimą Apeliacinė taryba iš principo galėjo priimti remdamasi kitu teisiniu pagrindu.

40 Teismų praktikoje įtvirtintas bendrasis teisės principas, pagal kurį leidžiama atgaline data atšaukti neteisėtą administracinį aktą, sukūrusį subjektines teises, su sąlyga, kad aktą priėmusi institucija laikosi sąlygų, susijusių su protingu terminu ir akto adresato, kuris galėjo kliautis akto teisėtumu, teisėtais lūkesčiais (1957 m. liepos 12 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Algera ir kt. prieš Bendrąją Asamblėją*, 7/56 ir 3/57–7/57, Rink. p. 81, 116 ir 1982 m. kovo 3 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Alpha Steel prieš Komisiją*, 14/81, Rink. p. 749, 10 punktas; 2007 m. rugsėjo 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *González y Díez prieš Komisiją*, T-25/04, Rink. p. II-3121, 97 punktas).

41 Vis dėlto, nepaisant kito teisinio pagrindo egzistavimo, pasirenkant teisinį pagrindą padaryta klaida, kai ji gali turėti įtakos atitinkamo akto turiniui, reiškia, kad jis turi būti panaikintas visų pirma dėl to, kad tampa neteisėta jam priimti taikytina procedūra (šiuo klausimu žr. 2002 m. gruodžio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *British American Tobacco (Investments) ir Imperial Tobacco*, C-491/01, Rink. p. I-11453, 98 punktą ir 2003 m. rugsėjo 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Tarybą*, C-211/01, Rink. p. I-8913, 52 punktą).

42 Nagrinėjamu atveju šio sprendimo 40 punkte minėtoje teismų praktikoje nenumatyta speciali procedūra neteisėtam aktui atšaukti.

43 Kalbant apie minėtoje teismų praktikoje nustatytų sąlygų laikymąsi, reikia pasakyti, pirma, kad 2009 m. gruodžio 10 d. sprendimas priimtas praėjus 1 mėnesiui ir 4 dienoms po 2009 m. lapkričio 6 d. sprendimo, t. y. per protingą laiką.

44 Antra, 2009 m. lapkričio 6 d. sprendimas buvo palankus kitai procedūros Apeliacinėje taryboje šaliai, nes juo atmesta ieškovo apeliacija dėl Anuliavimo skyriaus sprendimo. Pažymėtina, kad tiek, kiek 2009 m. gruodžio 10 d. sprendimu nepakeista 2009 m. lapkričio 6 d. sprendimo rezoliucinė dalis, kitos procedūros Apeliacinėje taryboje šalies teisėti lūkesčiai nebuvo pažeisti.

45 Taigi nėra įrodymų, leidžiančių manyti, kad klaidingas teisinio pagrindo pasirinkimas būtų turėjęs įtakos 2009 m. gruodžio 10 d. sprendimo turiniui. Tokiomis aplinkybėmis minėto sprendimo panaikinimas dėl šios klaidos būtų visiškai neveiksmingas, nes Apeliacinės tarybos sprendimas, kurį ji priimtų po panaikinimo, būtų priimtas tokiomis pačiomis sąlygomis ir pagrįstas tais pačiais įrodymais kaip ir panaikintasis sprendimas.

46 Vadinasi, reikia daryti išvadą, kad Apeliacinės tarybos klaida, padaryta pasirenkant taikytiną teisinį pagrindą, nepateisina 2009 m. gruodžio 10 d. sprendimo panaikinimo.

Dėl 2010 m. kovo 22 d. sprendimo

47 2009 m. gruodžio 23 d. prašymu ištaisyti ieškovas prašė pripažinti, jog rašytinis pareiškimas, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, pateiktas laiku. Tačiau reikia pastebėti, kad tokiu prašymu prašoma ne ištaisyti formalią klaidą, padarytą atitinkamame sprendime, o iš naujo ir iš esmės jį išnagrinėti ir priimti naują skritingo turinio sprendimą.

48 Taigi, atsižvelgiant į tai, kas pasakyta šio sprendimo 35 punkte, ieškovo 2009 m. gruodžio 23 d. prašyme paminėta klaida nėra akivaizdi klaida, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 2245/2002 39 straipsnį, o tai reiškia, kad Apeliacinė taryba neturėjo kompetencijos šios nuostatos pagrindu išnagrinėti šio prašymo iš esmės.

49 Maža to, kadangi atmetusi 2009 m. gruodžio 23 d. prašymą Apeliacinė taryba implicitiškai nusprendė, kad jos ankstesnis sprendimas dėl apeliacijos nėra neteisėtas, ji neturėjo kompetencijos ir atšaukti šio sprendimo.

50 Darytina išvada, kad Apeliacinė taryba neturėjo jokios kompetencijos priimti 2010 m. kovo 22 d. sprendimą, kiek tai susiję su 2009 m. gruodžio 23 d. prašymo ištaisyti atmetimu dėl esmės.

51 Tokiomis aplinkybėmis reikia panaikinti 2010 m. kovo 22 d. sprendimą tiek, kiek jis susijęs su ieškovo 2009 m. gruodžio 23 d. prašymu ištaisyti.

Dėl ieškinio priedų

52 Pasak VRDT, kadangi ieškinio K 8 ir K 13 priedai jai buvo pateikti tik jau priėmus 2009 m. lapkričio 6 d. ir gruodžio 10 d. sprendimus, į juos negali būti atsižvelgta.

53 Ieškovas konkrečiai neatsakė į VRDT argumentą.

54 Reikia pažymėti, kad atitinkami dokumentai, t. y. ieškovo atstovo ir šio darbuotojos garbės deklaracijos, VRDT buvo pateiktos ieškovo 2009 m. gruodžio 23 d. laiško prieduose, t. y. praėjus VRDT ieškovui nustatytam terminui pastaboms pateikti dėl rašytinio pareiškimo, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, priimtinumo. Todėl jie nebuvo dalis faktinio bylos pagrindo, egzistavusio 2009 m. gruodžio 10 d. sprendimo priėmimo momentu.

55 Maža to, šiuos dokumentus Apeliacinė taryba išnagrinėjo 2010 m. kovo 22 d. sprendime. Vis dėlto, pirma, iš šio teismo sprendimo 47–51 punktų matyti, kad to ji neturėjo daryti dėl ieškovo prašymo ištaisyti, nes Apeliacinė taryba neturėjo jokios kompetencijos nagrinėti šio prašymo iš esmės. Antra, tiek, kiek 2010 m. kovo 22 d. sprendimas susijęs su *restitutio in integrum* prašymu, jis nėra ginčo Bendrajame Teisme dalykas, kaip tai matyti iš šio teismo sprendimo 19–26 punktų. Todėl bet kuriuo atveju K 8 ir K 13 priedų turinys nėra svarbus nagrinėjamo ginčo dalykui.

56 Vadinasi, Bendrasis Teismas neturi atsižvelgti į ieškinio K 8 ir K 13 priedus, nes, pirma, jie nebuvo dalis faktinio bylos pagrindo, egzistavusio 2009 m. gruodžio 10 d. sprendimo priėmimo momentu, ir, antra, jie nepatenka į ginčo Bendrajame Teisme dalyką, kuris patikslintas šio teismo sprendimo 19–26 punktuose.

Dėl esmės

57 Ieškovas nurodo du pagrindus, susijusius, pirma, su teisės būti išklausytam pažeidimu ir, antra, su vertinimo klaida. Vis dėlto reikia pastebėti, kad šių dviejų pagrindų dalykas iš esmės tas pats ir todėl šie pagrindai sutampa tiek, kiek jais nurodoma klaida, kurią Apeliacinė taryba padarė nusprendusi, jog rašytinis pareiškimas, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, pateiktas pavėluotai ir dėl to nepriimtinas. Todėl abu pagrindus reikia nagrinėti kartu.

58 Ieškovas iš esmės tvirtina, kad apie Anuliavimo skyriaus sprendimą jam pranešta 2009 m. gegužės 25 d. laišku ir todėl rašytinis pareiškimas, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai ir kurį VRDT gavo 2009 m. rugsėjo 23 d., buvo pateiktas per Reglamento Nr. 6/2002 57 straipsnyje nustatytą keturių mėnesių terminą.

59 Atsižvelgdamas į šį kontekstą, ieškovas ginčija aplinkybę, kad apie Anuliavimo skyriaus sprendimą jo atstovui pranešta faksu 2009 m. gegužės 20 d., ir primena, jog įrodinėjimo našta šiuo klausimu tenka VRDT.

60 VRDT ginčija ieškovo argumentų pagrįstumą.

61 Pirmiausia reikėtų priminti, kad iš Reglamento Nr. 2245/2002 47 straipsnio matyti, jog VRDT gali apie savo sprendimus pranešti faksu (pagal analogiją žr. 2005 m. balandžio 19 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Success-Marketing prieš VRDT – Chipita (PAN & CO)*, T-380/02 ir T-128/03, Rink. p. II-1233, 54–61 punktus).

62 Reglamento Nr. 2245/2002 51 straipsnyje nurodyta, kad perdavimo faksu tvarką nustato VRDT pirmininkas.

63 Šiuo klausimu 2003 m. sausio 20 d. VRDT pirmininko sprendimo EX-03-04 2 straipsnyje numatyta:

„Visų sprendimų ar pranešimų, susijusių su registruoto Bendrijos dizaino procedūromis, kuriuos [VRDT] persiunčia faksu ar elektroninėmis ryšio priemonėmis, pradžioje nurodomas atsakingas skyrius, o pabaigoje – atsakingo (-ų) pareigūno (-ų) vardas ir pavardė. Šios nuorodos atstoja antspaudą arba parašą.“

64 Nagrinėjamoje byloje VRDT siuntimo ataskaitoje, susijusioje su pranešimu faksu apie Anuliavimo skyriaus sprendimą, pateikti tokie duomenys:

— pirmo faksogramos puslapio kopija, t. y. ieškovo atstovui adresuotas lydraštis, kuriame nurodytas atsakingas skyrius (HAUPTABTEILUNG GESCHMACKSMUSTER – NICHTIGKEITSABTEILUNG), atsakingo pareigūno tapatybė ir tai, jog pridedamas šešių puslapių 2009 m. gegužės 20 d. Anuliavimo skyriaus sprendimas,

— 2009 m. gegužės 20 d. 12 val. 22 min. (pranešimo data ir valanda),

— „+34965139818“ (VRDT fakso numeris),

— „00498982006111“ (adresato fakso numeris),

— „7“ (persiųstų puslapių skaičius),

— nuoroda „OK“ (siuntimo rezultatas),

— 2009 m. gegužės 20 d. 12 val. 27 min. (ataskaitos parengimo data ir laikas).

65 Taigi, atsižvelgiant į siuntimo ataskaitą, reikia konstatuoti, pirma, kad VRDT laikėsi Sprendimo EX-03-04 2 straipsnyje nustatytų reikalavimų, susijusių su pranešimo faksu formalumais.

66 Toliau pasakytina, kad iš siuntimo ataskaitos taip pat matyti, jog 2009 m. gegužės 20 d. 12 val. 22 min. VRDT nusiuntė ieškovo atstovui septynių puslapių faksogramą, apimančią vieno puslapio lydraštį, kuriame nurodyta, jog pridedamas šešių puslapių Anuliavimo skyriaus sprendimas.

67 Galiausiai, remiantis siuntimo ataskaita, VRDT 12 val. 22 min. išsiųsta faksograma buvo tinkamai gauta ieškovo atsakovo fakso aparatu.

68 Reikia išnagrinėti keturis ieškovo nurodytus argumentus, skirtus užginčyti pastarąją aplinkybę.

69 Pirma, ieškovas nurodo, kad iš jo atstovo fakso gavimo ataskaitos už laikotarpį nuo gegužės 18 d. iki 25 d., kurią pateikė ieškovas, matyti, jog 2009 m. gegužės 20 d. 12 val. 35 min. gauta septynių puslapių faksograma iš nenustatyto siuntėjo.

70 Pati savaime ši aplinkybė sustiprina pirma nagrinėtos siuntimo ataskaitos įrodomąją vertę, nes parodo, jog netrukus ieškovo atstovas gavo tokio paties puslapių skaičiaus faksogramą kaip ir išsiųstoji VRDT.

71 Antra, ieškovas vis dėlto nurodo, kad nuo VRDT faksogramos išsiuntimo ir ieškovo atstovo faksogramos gavimo praėjo pernelyg ilgas laiko tarpas.

72 Šiuo klausimu reikia pripažinti, kad nors iš VRDT fakso siuntimo ataskaitos matyti, jog faksograma pradėta siųsti 12 val. 22 min., o baigta vėliausiai 12 val. 27 min., ieškovo atstovo fakso gavimo ataskaitoje nurodytas gavimo laikas yra 12 val. 35 min.

73 Tokiomis aplinkybėmis, kaip per teismo posėdį pažymėjo VRDT, šį 8 min. skirtumą galima paaiškinti tuo, kad dėl rankiniu būdu atliktų nustatymų atitinkamų fakso aparatų laikas nustatytas nevienodai ir todėl jų rodomi duomenys šiek tiek skiriasi.

74 Vadinasi, konstatuota laiko atkarpa tarp išsiuntimo ir gavimo nereiškia, kad ieškovo atstovo gauta faksograma nėra ta pati, kurią išsiuntė VRDT.

75 Trečia, ieškovas pastebi, kad jo atstovo 12 val. 35 min. gautoje faksogramoje nenurodytas siuntėjo numeris.

76 Tačiau net darant prielaidą, kaip tvirtina ieškovas, jog siuntėjo numeris paprastai nurodomas ant faksogramų, siunčiamų iš VRDT, ši aplinkybė nepašalina tikimybės, kad atitinkamas fakso aparatas tokio numerio gali ir neparodyti, be kita ko, dėl techninių priežasčių. Šiuo klausimu VRDT išties per posėdį pažymėjo, kad fakso aparatas, kuris naudotas nagrinėjamai faksogramai išsiųsti, nepriklausė jos informacinei sistemai ir todėl nebuvo sureguliuotas taip, kad automatiškai rodytų siuntėjo numerį.

77 Maža to, iš Sprendimo EX-03-04 nematyti, kad VRDT privalėtų ant siunčiamų faksogramų nurodyti siuntėjo numerį, o ieškovas netvirtina, kad tokia pareiga egzistuoja remiantis kitu pagrindu.

78 Tokiomis aplinkybėmis faksogramos, kurią gavo ieškovo atstovas, siuntėjo numerio nenurodymas taip pat neleidžia manyti, jog tai – ne VRDT siųsta faksograma.

79 Ketvirta, ieškovas teigia, kad negali turėti pareigos įrodyti negatyvią aplinkybę, – t. y. to, kad jis negavo VRDT siųstos faksogramos, – tam, kad galėtų paneigti siuntimo ataskaitos, susijusios su pranešimu faksu apie Anuliavimo skyriaus sprendimą, įrodomąją vertę.

80 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad minėtos siuntimo ataskaitos įrodomoji vertė galėjo būti paneigta pateikiant pozityvius įrodymus. Visų pirma ieškovas galėjo pateikti faksogramą, kurią faktiškai gavo 2009 m. gegužės 20 d. 12 val. 35min., kad įrodytų, jog tai – ne VRDT tą pačią dieną 12 val. 22 min. išsiųsta faksograma.

81 Tačiau ieškovas tvirtina, kad iš jo negali būti reikalaujama pateikti tokio įrodymo. Pirma, kadangi nenurodytas siuntėjo fakso numeris, neįmanoma nustatyti, kokie veiksmai buvo atlikti su atitinkama faksograma. Antra, nuo jos gavimo praėjo daug laiko.

82 Šiems argumentams negalima pritarti. Ieškovo atstovo gautų faksogramų tvarkymas yra vien šio atstovo atsakomybė. Todėl kadangi iš siuntimo ir gavimo ataskaitų analizės matyti, jog VRDT išsiuntė faksogramą ieškovo atstovui ir kad netrukus šis gavo tokio paties puslapių skaičiaus faksogramą iš nenustatyto siuntėjo, ieškovas turi prisiimti šio atstovo faktiškai gautos faksogramos nepateikimo pasekmes.

83 Tai juo labiau akivaizdu dėl to, kad remiantis Reglamento Nr. 2245/2002 28 straipsnio 1 dalies c punkto i papunkčiu, skaitomu kartu su šio reglamento 1 straipsnio 1 dalies b punktu, paraišką dėl registruoto dizaino paskelbimo negaliojančiu pateikęs asmuo arba jo atstovas gali pasirinkti nurodyti fakso numerį arba ne, vadinasi, ir nuspręsti, ar ši ryšio priemonė bus naudojama siunčiant pranešimus tarp VRDT ir jo. Šiomis aplinkybėmis būtent paraišką dėl registruoto dizaino paskelbimo negaliojančiu pateikęs asmuo arba jo atstovas turi imtis reikiamų atsargumo priemonių, kad prireikus sugebėtų įrodyti faktiškai šia ryšio priemone gautų dokumentų turinį.

84 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad siuntimo ataskaita suteikia pakankamai teisinių įrodymų, jog apie Anuliavimo skyriaus sprendimą ieškovo atstovui buvo pranešta faksu 2009 m. gegužės 20 d. Vadinasi, Apeliacinė taryba nepadarė klaidos nusprendusi, jog 2009 m. rugsėjo 23 d. gautas rašytinis pareiškimas, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, gautas praleidus Reglamento Nr. 6/2002 57 straipsnyje numatytą terminą ir todėl į jį negalėjo būti atsižvelgta.

85 Tokiomis aplinkybėmis, kitaip nei tvirtina ieškovas, Apeliacinė taryba neprivalėjo numatyti minėtos faksogramos gavimo techninės problemos arba jos nusiuntimo neteisingu numeriu tikimybės. Galiausiai ieškovas nepateikia jokio paaiškinimo dėl galimos techninės problemos ir neginčija aplinkybės, kad siuntimo ataskaitoje nurodytas adresato numeris yra jo atstovo fakso numeris.

86 Ieškovas taip pat negali pagrįstai remtis tuo, jog, neleisdama pateikti pastabų, Apeliacinė taryba pažeidė jo teisę būti išklausytam. Iš tiesų, pirma, nepateikęs per numatytą terminą rašytinio pareiškimo, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, ieškovas pats nepasinaudojo šia teise dėl savo apeliacijos motyvų. Antra, kalbant apie rašytinio pareiškimo, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, priimtinumą, pasakytina, jog ieškovas 2009 m. spalio 14 d. ir lapkričio 12 d. VRDT pateikė pastabas, kurias Apeliacinė taryba išnagrinėjo 2009 m. lapkričio 6 d. ir gruodžio 10 d. sprendimuose.

87 Galiausiai ieškovas nurodo, kad Apeliacinė taryba nepakankamai pasvėrė susijusius interesus, visų pirma kiek tai susiję su galimu *restitutio in integrum* prašymu, kuriuo siekta išspręsti aptariamos faksogramos persiuntimo problemą.

88 Vis dėlto ieškovas nepaaiškina, kokius interesus reikėjo palyginti su aplinkybe, jog rašytinis pareiškimas, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, pateiktas pavėluotai.

89 Galiausiai Apeliacinės tarybos sprendimas dėl apeliacijos priimtinumo neatėmė iš ieškovo galimybės prašyti *restitutio in integrum*, ko jis iš tiesų paprašė 2009 m gruodžio 23 d. Tačiau iš šio teismo sprendimo 25 ir 26 punktų matyti, kad aplinkybė, jog Apeliacinė taryba šį prašymą išnagrinėjo 2010 m. kovo 22 d. sprendime, nėra ginčo Bendrajame Teisme dalykas.

90 Kadangi atmesti visi ieškovo argumentai, reikia atmesti abu jo nurodytus pagrindus.

Dėl prašymo skirti tyrimo priemones

91 Ieškovas prašo Bendrojo Teismo išklausyti du liudytojus tam, kad, pirma, būtų nustatyta, jog iš VRDT gautose faksogramose nurodomas siuntimo fakso numeris ir, antra, būtų paaiškintas darbo jo atstovo kontoroje būdas, ypač kiek tai susiję su gaunamų faksogramų tvarkymu. Ieškovas teigia, kad ši priemonė leis įrodyti, jog apie Anuliavimo skyriaus sprendimą nebuvo pranešta jo atstovui faksu 2009 m. gegužės 20 d.

92 Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta šio teismo sprendimo 75–78 ir 81–83 punktuose, ginčui Bendrajame Teisme išspręsti nėra svarbu nei žinoti, ar iš VRDT gautose faksogramose nurodomas siuntimo fakso numeris, nei darbo ieškovo atstovo kontoroje organizavimo tvarka. Todėl reikia atmesti prašymą skirti tyrimo priemones kaip neveiksmingą.

93 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia panaikinti 2010 m. kovo 22 d. sprendimą tiek, kiek jis susijęs su ieškovo 2009 m. gruodžio 23 d. prašymu ištaisyti, ir atmesti likusią ieškinio dalį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

94 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, Bendrasis Teismas gali paskirstyti išlaidas šalims arba nurodyti kiekvienai iš jų padengti savo išlaidas. Šios bylos aplinkybėmis reikia nuspręsti, kad kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2010 m. kovo 22 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) trečiosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 621/2009-3) tiek, kiek jis susijęs su Peter Reisenthel 2009 m. gruodžio 23 d. prašymu ištaisyti.**

2. Atmesti likusią ieškinio dalį.

3. Kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Paskelbta 2011 m. spalio 18 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.